

ელია — ნომერი ექვსი

ათი გამოცდა

Jeff Pippenger

2023-10-05

ჩვენ განვიხილავდით ელიას სიმბოლიზმს და ახლა კარმელის მთისა და სინაის მთის ისტორიებს ვიყენებთ, რათა წარმოვაჩინოთ პროტესტანტიზმის რქისათვის პროგრესული გამოცდის პროცესი და რესპუბლიკანიზმის რქისათვის პროგრესული პოლიტიკური განვითარება, რომელიც პროტესტანტიზმის რქას პარალელურად მიჰყვება.

ბოლო სტატია განიხილავდა რიცხვთა წიგნის მეცამეტე და მეთოთხმეტე თავებში აღწერილ აჯანყებას, რომელიც ძველი ისრაელისთვის წითელი ზღვის გადაკვეთის შემდეგ მეთუ და საბოლოო გამოცდად არის აღნიშნული. ეს ისტორია თანხვედრა მილერიტული ისტორიის საწყის მოძრაობას, და აგრეთვე — ღვთის საბოლოო მოძრაობის ისტორიას. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამივე ანგელოზის საქმე სრულდება მოძრაობის მიერ დასაწყისში და მოძრაობის მიერ დასასრულში.

„ანგელოზი, რომელიც მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში ერთიანდება, მთელი დედამიწა თავისი დიდებით უნდა გაანათოს. აქ წინასწარ არის ნათქვამი მსოფლიო მასშტაბის და უჩვეულო ძალის მქონე საქმე. 1840–44 წლების ადვენტური მოძრაობა ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება იყო; პირველი ანგელოზის უწყება მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურზე იქნა მიტანილი, და ზოგიერთ ქვეყანაში გამოიხატა უდიდესი რელიგიური ინტერესი, რომელიც რომელიმე ქვეყანაში არავის უხილავს მეთექვსმეტე საუკუნის რეფორმაციის შემდეგ; მაგრამ ყოველივე ამას გადააჭარბებს ძლევამოსილი მოძრაობა მესამე ანგელოზის უკანასკნელი გაფრთხილების ქვეშ.“ დიადი ბრძოლა, 611.

დასაწყისის მოძრაობის ისტორიასა და დასასრულის მოძრაობას შორის ვპოულობთ ლაოდის ეკლესიის ისტორიას. ანგელოზი, რომელიც თავის დიდებით დედამიწას ანათებს, მკაფიოდ არის განსაზღვრული როგორც მოძრაობა და არა ეკლესია.

„ბაბილონის შესახებ, იმ დროს, რომელიც ამ წინასწარმეტყველებაშია წარმოჩენილი, ნათქვამია: ‘მისმა ცოდვებმა ცას უწია, და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი.’ გამოცხადება 18:5. მან თავისი დანაშაულის საზომი აავსო, და განადგურება უკვე მოახლოებულია მასზე. მაგრამ ღმერთს ჯერ კიდევ ჰყავს ხალხი ბაბილონში; და ვიდრე მისი სასჯელები მოევლინებოდეს, ეს ერთგულნი უნდა იქნენ გამობმობილნი იქიდან, რათა არ გახდნენ მისი ცოდვების თანამონაწილენი და ‘არ მიიღონ მისი წყლულებისაგან.’ ამიტომაც არის ციდან ჩამომავალი ანგელოზით სიმბოლურად გამოსახული ის მოძრაობა, რომელიც თავის დიდებით გაანათებს დედამიწას და ძლიერი ხმით ძლიერად ღაღადებს, აუწყებს რა ბაბილონის ცოდვებს. მის უწყებასთან კავშირში ისმის მოწოდება: ‘გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო.’ ეს განცხადებები, მესამე ანგელოზის უწყებასთან შეერთებული,

წარმოადგენს უკანასკნელ გაფრთხილებას, რომელიც უნდა მიეცეს დედამიწის მკვიდრთ.“ The Great Controversy, 604.

ყველა წინასწარმეტყველი ერთმანეთთან თანხმობაშია და ისინი ყველანი უფრო კონკრეტულად მიუთითებენ „უკანასკნელ დღეებზე“, ვიდრე იმ დღეებზე, როდესაც წინასწარმეტყველებები გამოცხადდა. ამ მოვლენის მაგალითად, გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი იყო და არის გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზით წინასახეული. ორივე, როდესაც ჩამოდის, თავისი დიდებით გაანათებს დედამიწას. დას უაითი პირველ ანგელოზს განსაზღვრავს წიგნში „ადრეული წერილები“.

„იესომ ძლევამოსილი ანგელოზი წარავლინა, რათა ჩამოსულიყო და დედამიწის მკვიდრნი გაეფრთხილებინა, რომ მომზადებულიყვნენ მისი მეორედ გამოჩენისთვის. როდესაც ანგელოზმა ზეცაში იესოს თანდასწრება დატოვა, მის წინ მიდიოდა უკიდურესად ნათელი და დიდებული ნათება. მითხრეს, რომ მისი მისია იყო, თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა და გაეფრთხილებინა ადამიანი ღვთის მომავალი რისხვის შესახებ.“ Early Writings, 245.

გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ის ანგელოზი 2001 წლის 11 სექტემბერს ჩამოვიდა. იგი წინასწარ იყო ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი იმ ანგელოზით, რომელიც 1840 წლის 11 აგვისტოს ჩამოვიდა. ესაიას წიგნის მეექვსე თავში ესაიას ეჩვენება ზეციური ტაძარი და ღვთის დიდება. მეექვსე თავის მესამე მუხლში ნათქვამია, რომ მთელი დედამიწა სავსეა ღვთის დიდებით. ეს ხდება მაშინ, როცა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი ჩამოდის.

ამის შემდეგ ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც ჩამოდიოდა ზეციდან და დიდი ხელმწიფება ჰქონდა; და დედამიწა განათდა მისი დიდებით. გამოცხადება 18:1.

ესაიას მეექვსე თავის მესამე მუხლი იმავე ისტორიას მიუთითებს.

და ერთმა მეორეს შეჰღაღადა და თქვა: წმიდა, წმიდა, წმიდაა ცაბაოთ უფალი; მთელი ქვეყანა სავსეა მისი დიდებით. ესაია 6:3.

ღის უაითი აერთიანებს ესაიას ხილვას საწმიდრის შესახებ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მოძრაობასთან.

სერაფიმნი, რომელნიც ტახტის წინაშე არიან, იმდენად არიან აღვსილნი მოწიწებითი ძრწოლით ღვთის დიდების ხილვისას, რომ ერთ წამსაც კი არ შეჰყურებენ საკუთარ თავს თვითკმაყოფილებით, ან საკუთარი თავისა თუ ერთმანეთის აღტაცებული ჭკრეტით. მათი ქება და დიდება ეკუთვნის ცაბაოთ უფალს, რომელიც მაღლაა აღზევებული, და რომლის სამოსლის კალთა ავსებს ტაძარს. როდესაც ისინი ხედავენ მომავალს, როცა მთელი დედამიწა აღივსება მისი დიდებით, დიდებით აღსავსე გამარჯვებული საგალობელი ერთისგან მეორეს გადაეცემა ტკბილხმოვანი გალობით: „წმიდა, წმიდა, წმიდა არს ცაბაოთ უფალი.“ ისინი სრულიად კმაყოფილნი არიან იმით, რომ ღმერთი ადიდონ; და მის წინაშე, მისი მოწონების ღიმღის ქვეშ, მეტს აღარაფერს ნატრობენ. მისი ხატის ტარებაში, მის მსახურებასა და მის თაყვანისცემაში, მათი უმაღლესი მისწრაფება სრულად არის მიღწეული.

„ესაიასთვის მინიჭებული ხილვა წარმოადგენს ღმერთის ხალხის მდგომარეობას უკანასკნელ დღეებში.“ Review and Herald, December 22, 1896.

იოანე გამოცხადების მეათე თავში და აგრეთვე მეთვრამეტე თავში, ასევე ესაიასთან მეექვსე თავში და დის უაითის კომენტარის ჩათვლით, ყველა ამ ილუსტრაციას — იმისა, რომ დედამიწა ღვთის დიდებით განათდება — ისტორიის იმავე წერტილში ათავსებენ. მთელმა დედამიწამ იხილა ის მოვლენები, რომლებიც 2001 წლის 11 სექტემბერს მოხდა. მილერიტული მოძრაობის პროგრესული ისტორია, რომელიც 1863 წელს დასრულდა, წინასახავდა იმ ისტორიას, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი ჩამოდის იმ ისტორიასთან ერთად, რომელიც დაკავშირებულია იმ ანგელოზთან, რომელიც გამოცხადების მეათე თავში ჩამოვიდა. ამ საწყისი წინაპირობების დამყარების შემდეგ, დავუბრუნდებით გამოცდის პროცესს, რომელიც რიცხვთა მეთოთხმეტე თავშია წარმოდგენილი. მას შემდეგ, რაც მოსემ შუამდგომლობა აღავლინა იმ ამბოხებულთათვის, რომელთაც ეგვიპტეში დაბრუნება და იესო ნავეს ძისა და ქალების ჩაქოლვა სურდათ, ღმერთი იღებს მოსეს შუამდგომლობას.

და თქვა უფალმა: შეგინდე, შენი სიტყვისამებრ; მაგრამ, როგორც ჭეშმარიტად ცოცხალი ვარ მე, მთელი ქვეყანა აღივსება უფლის დიდებით. რადგან ყველა იმ კაცმა, რომელთაც იხილეს ჩემი დიდება და ჩემი სასწაულები, რომლებიც ჩავიდინე ეგვიპტეში და უდაბნოში, და ახლა ათჯერ გამომცადეს და არ ისმინეს ჩემი ხმისა, უეჭველად ვერ იხილავენ იმ ქვეყანას, რომელიც მათ მამებს შევფიცე; ვერც ერთი მათგანი, ვინც განმარისხა, ვერ იხილავს მას. ხოლო ჩემი მსახური ქალები, რადგან სხვა სული ჰქონდა მასში და სრულად გამომყვა, მას შევიყვანე იმ ქვეყანაში, სადაც შევიდა, და მისი შთამომავლობა დაიმკვიდრებს მას. რიცხვნი 14:20–24.

რიცხვთა მეთოთხმეტე თავში წარმოდგენილი ისტორია უძველესი ისრაელის საბოლოო გამოცდაა, და მათმა წარუმატებლობამ მათთვის მომდევნო ორმოცი წლის განმავლობაში უდაბნოში სიკვდილი განამტკიცა. ეს ისტორია უშუალოდ უკავშირდება გამოცხადების მეთვრამეტე თავს, რადგან იქ ღმერთმა გამოაცხადა, რომ „როგორც ცოცხალი ვარ მე“, „უფლის დიდებით აღივსება მთელი დედამიწა“. ეს ძალზე ძლიერი განცხადებაა, რომელსაც ღმერთი ამ ისტორიულ ჩანაწერში ათავსებს, და ამით ხაზს უსვამს, რომ რიცხვთა მეცამეტე და მეთოთხმეტე თავებში წარმოდგენილი ისტორია წინ მიუთითებდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის ძლიერ მოძრაობაზე. რადგან გამოცხადების მეთვრამეტე თავი ღვთის ნემტ-ხალხის დასასრულს წარმოადგენს, რიცხვთა წიგნში ჩვენს მიერ განსახილველ მონაკვეთში ასევე გამოსახულია ღვთის ნემტ-ხალხის დასაწყისიც.

1840 წლის 11 აგვისტოს, ისლამის შესახებ მეორე ვაიის წინასწარმეტყველების აღსრულებისას, ადრე რჩეული აღთქმისეული ხალხი გამოიცადა ელიას უწყებით, რომელიც ახლახან დამტკიცდა, რომ სწორი იყო.

2001 წლის 11 სექტემბერს, ისლამის მესამე ვაების შესახებ წინასწარმეტყველების აღსრულების ჟამს, უწინ არჩეულმა აღთქმის ხალხმა ელიას უწყებით, რომელიც ახლად იყო დადასტურებული, როგორც ჭეშმარიტი, აღნიშნა ცოცხალთა სამსჯავროს

დასაწყისი.

მილერიტული ისტორიის ელიას უწყება დადგენილი იყო წინასწარმეტყველური დროის კონტექსტში. 2001 წლის 11 სექტემბრის ელიას უწყება დადგენილი იყო ისტორიის განმეორების კონტექსტში. 2001 წლის 11 სექტემბერმა გაიმეორა 1840 წლის 11 აგვისტოს ისტორია, რადგან ორივე თარიღი წარმოადგენს ისლამის შესახებ წინასწარმეტყველების აღსრულებას, და ორივე აღნიშნავს იმ ანგელოზის ჩამოსვლას, რომლის შესახებაც და უაითმა თქვა, რომ იგი იყო „არანაკლებ პიროვნება, ვიდრე იესო ქრისტე“. თუმცა და უაითი არასოდეს ამბობს, რომ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი „არანაკლებ პიროვნება იყო, ვიდრე იესო ქრისტე“, როგორც იგი ამბობს გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზის შესახებ; გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი დედამიწას ნათელს ჰყვენს „თავისი“ დიდებით, ხოლო წერილები ნათლად გვასწავლის, რომ სწორედ იესო ქრისტეს დიდება ანათებს დედამიწას.

განკითხვის იარაღი, რომელმაც დასაწყისში პროტესტანტების გამოცდა გამოიწვია, იყო მილერიტული მოძრაობა, როგორც იგი ელიასით არის წარმოდგენილი. განკითხვის იარაღი, რომელიც დასასრულში მემვიდე დღის ადვენტიზმის გამოცდას იწვევს, არის ელიის მოძრაობა, როგორც იგი ას ორმოცდაოთხი ათასით არის წარმოდგენილი. ელიის სიმბოლოს ერთზე მეტი მნიშვნელობა აქვს, და თუმცა იგი მილერსა და მილერიტულ მოძრაობას წარმოადგენს, იგი ასევე ას ორმოცდაოთხი ათასსაც წარმოადგენს.

„მოსე ფერისცვალების მთაზე იყო ქრისტეს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვების მოწმე. იგი წარმოადგენდა მათ, ვინც გამოვლენ საფლავიდან მართალთა აღდგომისას. ელია კი, რომელიც სიკვდილის უხილავად იქნა აყვანილი ზეცაში, წარმოადგენდა მათ, ვინც ცოცხლები იქნებიან დედამიწაზე ქრისტეს მეორედ მოსვლის ჟამს და რომლებიც „შეიცვლებიან ერთ წამში, თვალის დახამხამებაში, უკანასკნელი საყვირისას“; როდესაც „ამ მოკვდავმა უნდა შეიმოსოს უკვდავება“ და „ამ ხრწნადმა უნდა შეიმოსოს უხრწნელება“. 1 კორინთელთა 15:51-53. იესო შემოსილი იყო ზეციური ნათლით, როგორც გამოჩნდება მამინ, როცა მოვა „მეორედ, ცოდვის გარეშე, ხსნისათვის“. რადგან იგი მოვა „თავისი მამის დიდებით წმიდა ანგელოზებთან ერთად“. ებრაელთა 9:28; მარკოზი 8:38. ამგვარად აღსრულდა ახლა მაცხოვრის აღთქმა მოწაფეთათვის. მთაზე მომავალი დიდების სამეფო მცირე სახით იყო წარმოდგენილი,—ქრისტე, მეფე; მოსე, აღმდგარი წმიდების წარმომადგენელი; და ელია — გარდაცვალების გარეშე გადაყვანილთა წარმომადგენელი.“ ქრისტეს სურვილი, 412.

აღთქმის ხალხი, რომელსაც გვერდს უვლიან, უმრავლესობას წარმოადგენს ათი ორის წინააღმდეგ. მრავალნი არიან მოწოდებულნი, მაგრამ მცირედნი — რჩეულნი. მეათე გამოცდის მარცხი იმაზე იყო დამყარებული, უარყოფილ იქნა თუ მიღებულ იქნა აღთქმული ქვეყნის შესახებ ბოროტი ცნობა, თუ კეთილი ცნობა. ამრიგად, აქ წარმოდგენილი ისტორია ცხადყოფს, რომ გამარჯვება ან დამარცხება პროგრესული გამოცდის ისტორიის განმავლობაში დაფუძნებულია ორი მეთოდოლოგიიდან ერთ-ერთის არჩევანზე, რომლებიც ერთსა და იმავე ინფორმაციას განმარტავენ.

თორმეტივე მზვერავმა იხილა აღთქმული ქვეყანა, მაგრამ ორი განსხვავებული დასკვნა გამოიტანეს იმის შესახებ, თუ რას წარმოადგენდა აღთქმული ქვეყანა. ერთი უწყება ადამიანური შიშით იყო განპირობებული, მეორე კი — რწმენით. ერთი ავლენდა სურვილს, უარეყოთ ღვთის წინამძღოლობა და დაბრუნებულიყვნენ ეგვიპტურ მონობაში, ხოლო მეორე უწყება ავლენდა სურვილს, მინდობოდნენ ღვთის წინამძღოლობას და წინ წასულიყვნენ აღთქმულ ქვეყანაში.

მილერიტულ მოძრაობაში უმრავლესობამაც აირჩია, დაბრუნებულიყო ბაბილონის მონობაში და გამხდარიყო მისი ასულები, და ეს იყო მათი გადაწყვეტილების გამოვლინება — უარეყოთ პირველი ანგელოზის წინასწარმეტყველური უწყება. ერთგულმა მილერიტებმა აირჩიეს, გაჰყოლოდნენ პირველი ანგელოზის წინასწარმეტყველურ უწყებას, 1844 წლის გაზაფხულზე, პირველი იმედგაცრუებისას მომხდარი მოჩვენებითი წარუმატებლობის შემდეგაც კი. რიცხვთა წიგნის ისტორია წარმოგვიდგენს თორმეტი მსტოვრის ორ განსხვავებულ „ცნობას“, რომლებიც ერთი და იმავე წინასწარმეტყველური უწყების ორ განსხვავებულ ანალიზს განასახიერებს. 1863 წელს ლაოდიკეურმა ადვენტიზმმა არ მიიღო წინასწარმეტყველური უწყება; მათ უარყვეს წინასწარ დადგენილი წინასწარმეტყველური უწყება. 1863 წელს ლაოდიკეური ადვენტიზმი დაუბრუნდა და მიიღო ის ბიბლიური მეთოდოლოგია, რომელიც უილიამ მილერს მთელი მისი მსახურების განმავლობაში ეწინააღმდეგებოდა. ისინი, ვინც უარყვეს წინასწარმეტყველური უწყება და მონობაში დაბრუნება ისურვეს, წარმოდგენილნი იყვნენ რიცხვთა მეთოთხმეტის მეამბოხეებით, რომლებიც საბოლოოდ უდაბნოში დაიხოცნენ.

რიცხვი ათი, როდესაც იგი სიმბოლოდ განიხილება, როგორც ყველა სიმბოლოს, ერთზე მეტი მნიშვნელობა აქვს. მისი სიმბოლური მნიშვნელობა უნდა იქნეს გაგებული იმ ადგილის კონტექსტის მიხედვით, სადაც იგი გვხვდება. „ათი“, როგორც სიმბოლო, შეიძლება დევნას აღნიშნავდეს. იგი შეიძლება განსაცდელს აღნიშნავდეს. იგი შეიძლება აღნიშნავდეს ევროპის მეფეთა, ისრაელის ჩრდილოეთის ტომებისა და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ათმაგ კავშირს. სმირნის ეკლესიაში ღმერთის ერს ათი დღე უნდა ჰქონოდა ჭირი.

ნუ შეუშინდები იმას, რის დატანჯვაც მოგიწევს: აჰა, ეშმაკი ზოგიერთ თქვენგანს საპყრობილეში ჩააგდებს, რათა გამოიცადოთ; და გასაჭირი გექნებათ ათი დღე; იყავი სიკვდილამდე ერთგული, და მოგცემ სიცოცხლის გვირგვინს. გამოცხადება 2:10.

ისტორიკოსები სმირნის ისტორიაში მიუთითებენ დიოკლეტიანეს მიერ განხორციელებულ დევნაზე, რადგან იგი სმირნის ისტორიის ყველაზე სასტიკი დევნა იყო და ათ წელს გაგრძელდა. სხვა ისტორიკოსები სმირნის ისტორიაში ათ განსხვავებულ დევნას გამოყოფენ. როგორც არ უნდა იყოს, ისინი განხორციელდა იმპერიული რომის მიერ, რომელიც დანიელის მეშვიდე თავში ათი რქით არის წარმოდგენილი. ეს ათი მეფე იყვნენ ის მეფეები, რომლებიც, ახაბით განსახიერებულნი, სიძვა ჩაიდინეს პაპობასთან, და იყვნენ ის იარაღი დევნისა, რომელსაც პაპობა იყენებდა ბნელი საუკუნეების ჟღერის აღსასრულებლად. „ათი“ წარმოადგენს სახელმწიფო

ძალაუფლებას, რომელიც იზებელისათვის დევნას ახორციელებს. დანიელის პირველი თავის მიხედვით, „ათი“ განსაცდელის პერიოდს განასახიერებს.

გამოსცადე, გვედრები, შენი მსახურნი ათ დღეს; და მოგვცენ მარცვლეული საჭმელად და წყალი სასმელად. მერე იხილე ჩვენს წინაშე ჩვენი სახეები და იმ ყრმათა სახეებიც, რომლებიც მეფის ულუფას ჭამენ; და როგორც დაინახავ, ისე მოექეცი შენს მსახურთ. და დაეთანხმა იგი მათ ამ საქმეში და გამოსცადა ისინი ათ დღეს. და ათი დღის ბოლოს მათი სახეები უფრო მშვენიერი და ხორციით უფრო სავსე გამოჩნდა, ვიდრე ყველა იმ ყრმისა, რომლებიც მეფის ულუფას ჭამდნენ. დანიელი 1:12–15.

რიცხვთა წიგნის მეთოთხმეტე თავში ძველმა ისრაელმა ღმერთი ათჯერ განარისხა, რაც დროის მონაკვეთში ათ გამოცდას განასახიერებდა.

მაგრამ, როგორც ჭეშმარიტად ცოცხალი ვარ, მთელი ქვეყანა აღივსება უფლის დიდებით. რადგან ყველა იმ კაცმა, რომელთაც იხილეს ჩემი დიდება და ჩემი სასწაულები, რომლებიც მოვიმოქმედე ეგვიპტეში და უდაბნოში, და უკვე ათჯერ გამომცადეს მე, და არ ისმინეს ჩემი ხმისა. რიცხვნი 14:21, 22.

თუ თქვენ ინტერნეტში მოძებნით იმის გაგებას, თუ კერძოდ რომელ აჯანყებებს წარმოადგენს ცხრა აჯანყება, ანუ წარუმატებელი გამოცდები, წითელი ზღვის მიერ ხსნიდან მეათე გამოცდამდე, იპოვით რამდენიმე განსხვავებულ ვერსიას იმის შესახებ, ძველი ისრაელის რომელი ჩავარდნები უნდა აღინიშნოს იმ ათი გამოცდიდან ერთ-ერთად. მე ვამტკიცებ, რომ წითელი ზღვის მიერ ხსნა, რომელიც კონკრეტულად იქნა გაიგივებული 1844 წლის 22 ოქტომბერთან შესაბამისობად, წარმოადგენს ათი გამოცდის დასაწყისს, და, მამასადამე, იმ გამოცდების დათვლა სწორედ აქედან უნდა დაიწყოს, რომლებიც აღმოცენდა 1844 წლიდან 1863 წლამდე. არსებობდა თანმიმდევრული გამოცდის პროცესი, რომელიც დაიწყო 1798 წელს, როდესაც დანიელის წიგნს ბეჭედი მოეხსნა, და ეს პროცესი მოიცავდა პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებათა ისტორიას, რომელიც დასრულდა მესამე ანგელოზის მოსვლით 1844 წლის 22 ოქტომბერს.

„მინეაპოლისში ღმერთმა თავის ხალხს ჭეშმარიტების ძვირფასი მარგალიტები ახალი სახით მისცა. ეს ზეციური ნათელი ზოგიერთებმა უარყვეს იმავე სიჯიუტის მთელი სიმკაცრით, როგორსაც იუდეველები ქრისტეს უარყოფისას ავლენდნენ, და ბევრი ლაპარაკობდა ძველი საზღვრების დაცვაზე. მაგრამ ჩანდა, რომ მათ არ იცოდნენ, რა იყო სინამდვილეში ის ძველი საზღვრები. იყო მტკიცებულება და იყო ღვთის სიტყვიდან გამოტანილი მსჯელობა, რომელიც სინდისს თავს ახვევდა; მაგრამ ადამიანთა გონება გამაგრებული იყო, დალუქული ნათლის შესვლის წინააღმდეგ, რადგან მათ გადაწყვეტილი ჰქონდათ, რომ ეს იყო სახიფათო ცდომილება, რომელიც „ძველ საზღვრებს“ ანგრევდა, მაშინ როცა იგი ძველი საზღვრების არც ერთ საკეტს არ არყევდა, არამედ მათ დამახინჯებული წარმოდგენები ჰქონდათ იმის შესახებ, თუ რა შეადგენდა ძველ საზღვრებს.“

1844 წელს დროის გასვლა დიდი მოვლენების პერიოდი იყო; მან ჩვენს განცვიფრებულ თვალთა წინ გახსნა ზეცაში მიმდინარე საწმიდრის განწმედა და მას

გადამწყვეტი კავშირი ჰქონდა დედამიწაზე მყოფ ღვთის ხალხთან, [აგრეთვე] პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებებთან და მესამესთან, რომელმაც გაშალა დროშა, რომელზედაც ეწერა: „ღმერთის მცნებანი და იესოს რწმენა.“ ამ უწყების ქვეშ ერთ-ერთი საეტაპო ნიშანი იყო ღვთის ტაძარი, რომელიც მისმა ჭეშმარიტების მოყვარულმა ხალხმა ზეცაში იხილა, და კიდობანი, რომელიც ღმერთის რჯულს შეიცავდა. მეოთხე მცნების შაბათის ნათელმა თავისი ძლიერი სხივები ღმერთის რჯულის დამრღვევთა გზაზე მოაფრქვია. ბოროტთა არაუკვდავება ძველი საეტაპო ნიშანია. ვერაფერს ვიხსენებ სხვას, რაც ძველი საეტაპო ნიშნების სათაურს შეიძლება მივაკუთვნოთ. მთელი ეს ძახილი ძველი საეტაპო ნიშნების შეცვლის შესახებ სრულიად მოჩვენებითია.“ The 1888 Materials, 518.

1844 წლის 22 ოქტომბერს მესამე ანგელოზი მოვიდა, ხელში შეტყობინებით.

„როგორც იესოს მსახურება წმიდაში დასრულდა და იგი უწმიდესში შევიდა, და დადგა იმ კიდობნის წინაშე, რომელიც ღმერთის რჯულს შეიცავდა, მან მსოფლიოსთან გაგზავნა სხვა ძლიერი ანგელოზი მესამე უწყებით. ანგელოზის ხელში გრაგნილი იყო დადებული, და როდესაც იგი ძალითა და დიდებით დაეშვა მიწაზე, მან გამოაცხადა საზარელი გაფრთხილება, იმ უმკაცრესი მუქარით, რომელიც ოდესმე ადამიანისთვის ყოფილა მიტანილი.“ Early Writings, 254.

1844 წლის 22 ოქტომბერს ანგელოზი ჩამოვიდა ხელში გრაგნილით, რომელიც ღვთის ხალხს უნდა ექამა. „საზღვრის ნიშნების“ მოძღვრებანი, რომლებიც შემდეგ არის განსაზღვრული, ან უნდა იქნეს შექმნილი და მიღებული, ან უარყოფილი და არ შექმნილი. როდესაც მესამე ანგელოზი მოვიდა ხელში გრაგნილით, გრაგნილის შიგნით არსებული უწყება ექვს გამოსაცდელ ჭეშმარიტებას წარმოადგენდა. ეს ექვსი გამოცდა განისაზღვრა როგორც „დროის გასვლა“, რაც ორი ათას სამასი წლის წინასწარმეტყველებას აღნიშნავდა; სამსჯავრო, წარმოდგენილი როგორც „საწმიდარის განწმედა“; სამი ანგელოზის უწყებანი; „ღვთის რჯული“; „შაბათი“; და მკვდართა მდგომარეობა, წარმოდგენილი როგორც „სულის არაუკვდავება“.

ის ექვსი ჭეშმარიტება, რა თქმა უნდა, ურთიერთდაკავშირებულია, მაგრამ თითოეული მათგანი ცალ-ცალკე იყო განსაზღვრული, როგორც სასაზღვრო ნიშანი. შესაძლოა ზოგიერთს არ სურდეს ამ ნუსხაში დროის გასვლის შეტანა, მაგრამ აშკარაა, რომ მრავალმა უარყო ის ჭეშმარიტება, რომ 1844 წლის 22 ოქტომბერი წინასწარმეტყველების ჭეშმარიტი აღსრულება იყო. მათ ეს გამოცდა ვერ ჩააბარეს, რამაც, რა თქმა უნდა, ხელი შეუშალა მათ, შეჭიდებოდნენ იმ გამოცდებს, რომლებიც ამას მოჰყვა. ღვთის გამოცდის პროცესი არაერთხელ დამტკიცებულა, როგორც პროგრესული პროცესი, რომელიც მოითხოვს გამარჯვებას იმ გამოცდაზე, რომელიც პირველად გეძლევა, ვიდრე შემდეგ გამოცდაში იქნებოდე ჩართული.

„როცა შაბათის საკითხზე ნათლის წარმოდგენა დავიწყეთ, გამოცხადების 14:9–12-ში მოცემული მესამე ანგელოზის უწყების შესახებ ჯერ კიდევ არ გვქონდა მკაფიოდ ჩამოყალიბებული წარმოდგენა. ჩვენი მოწმობის უმთავრესი ტვირთი, როცა ხალხის წინაშე ვდგებოდით, ის იყო, რომ დიდი მეორე მოსვლის მომდროშა ღვთისაგან იყო, რომ პირველი და მეორე უწყებანი უკვე იყო გაცხადებული და რომ

მესამე უნდა მიცემულიყო. ჩვენ ვხედავდით, რომ მესამე უწყება ამ სიტყვებით სრულდებოდა: „აქ არის წმიდათა მოთმინება; აქ არიან ისინი, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას.“ და ისევე ნათლად, როგორც ახლა ვხედავთ, მაშინაც ვხედავდით, რომ ეს წინასწარმეტყველური სიტყვები შაბათის რეფორმას მიანიშნებდა; მაგრამ რაც შეეხება იმას, თუ რა იყო იმ უწყებაში მოხსენიებული მხეცის თაყვანისცემა, ან რა იყო მხეცის ხატი და ნიშანი, ამაზე ჩამოყალიბებული პოზიცია არ გვქონდა.

„ღმერთმა თავისი სულიწმიდით თავის მსახურთა ზედა ნათელი გაანათა, და ეს საკითხი თანდათანობით გაეხსნა მათ გონებას. მის გამოსაკვლევად, რგოლიდან რგოლამდე მის დასაკავშირებლად, საჭირო იყო დიდი შესწავლა და გულმოდგინე ზრუნვა. ზრუნვით, მოუსვენრობითა და შეუწყვეტელი შრომით წინ წარიმართა ეს საქმე, ვიდრე ჩვენი უწყების დიდ ჭეშმარიტებანი — ნათელი, ურთიერთდაკავშირებული, სრულყოფილი მთელი — სამყაროს არ მიეცა.“

„უკვე ვისაუბრე ჩემს ნაცნობობაზე უხუცეს ბეიტსთან. იგი ვპოვე ჭეშმარიტ ქრისტიან ჯენტლმენად, თავაზიანად და კეთილად. იგი ისე ნაზად მეპყრობოდა, თითქოს საკუთარი შვილი ვყოფილიყავი. პირველად რომ მომისმინა საუბრისას, დიდი ინტერესი გამოავლინა. როცა საუბარი დავასრულე, იგი წამოდგა და თქვა: „მე ეჭვიანი თომა ვარ. ხილვებისა არ მჯერა. მაგრამ თუ შემემლო მერწმუნა, რომ ის დამოწმება, რომელიც ამ დამ დღეს საღამოს მოგვიყვა, ნამდვილად ღვთის ხმა იყო ჩვენთვის, ცოცხალთა შორის უბედნიერესი კაცი ვიქნებოდი. ჩემი გული ღრმად არის შეძრული. მჯერა, რომ მომხსენებელი გულწრფელია, მაგრამ ვერ ამიხსნია, როგორ ეჩვენა მას ის საოცარი რამენი, რომელნიც მან მოგვითხრო.““

„ჩემი ქორწინებიდან რამდენიმე თვის შემდეგ, ჩემს მეუღლესთან ერთად, დავესწარი კონფერენციას ტოპშამში, მეინის შტატში, სადაც უხუცესი ბეიტსი ესწრებოდა. მაშინ მას ჯერ კიდევ სრულად არ სჯეროდა, რომ ჩემი ხილვები ღვთისგან იყო. ის შეკრება დიდი ინტერესის დრო იყო. ღვთის სული დამეფინა; ღვთის დიდების ხილვაში ვიყავი მოცული და პირველად მომეცა სხვა პლანეტების ხილვა. როდესაც ხილვიდან გამოვედი, მოვეყვი, რაც ნანახი მქონდა. მაშინ უხუცესმა ბ.-მ მკითხა, მქონდა თუ არა ასტრონომია ნასწავლი. ვუპასუხე, რომ არ მახსოვდა, ოდესმე ასტრონომიისთვის ჩამეხედოს. მან თქვა: „ეს უფლისაგან არის.“ აქამდე არასოდეს მენახა იგი ასე თავისუფალი და ბედნიერი. მისი სახე ზეციური ნათლით ბრწყინავდა, და იგი ძალით შეაგონებდა ეკლესიას.“ მოწმობანი, ტომი 1, 78–80.

რა თქმა უნდა, ყველა ეს დოქტრინული გამოცდა ურთიერთდაკავშირებულია, თუმცა ისინი ასევე ისეთი გამოცდებია, რომელთა განცალკევებაც შესაძლებელია, და ისინი თანდათანობით გაეხსნა ღვთის მსახურებს. მრავალი ეკლესიაა, რომლებიც მეშვიდე დღის შაბათს იცავენ, მაგრამ სამ ანგელოზის ცნობას უარყოფენ. ისინი უარყოფენ ჭეშმარიტებას, რომ სამსჯავრო 1844 წლის 22 ოქტომბერს დაიწყო, თუმცა კვლავ იცავენ შაბათს. ეს დოქტრინული გამოცდები ურთიერთდაკავშირებულია, მაგრამ ექვს კონკრეტულ გამოცდას წარმოადგენს.

როგორც ახლახან აჩვენა ჯოზეფ ბეიტსმა, ზღვის კაპიტანმა, რომელიც ასტრონომიას სრულად ერკვეოდა, მიიღო წინასწარმეტყველების სული, რომელიც მან ადრე უარყო. 1844 წლის დეკემბერში ელენ უაითმა მიიღო თავისი პირველი ხილვა და მოძრაობაში მეშვიდე გამოცდა მოვიდა.

„ბიბლია უნდა იყოს თქვენი მრჩეველი. იკვლიეთ იგი და მოწმობანი, რომლებიც ღმერთმა მოგვცა; რადგან ისინი არასოდეს ეწინააღმდეგებიან მის სიტყვას. თუ მოწმობანი ღმერთის სიტყვის შესაბამისად არ მეტყველებენ, უარყავით ისინი. ქრისტე და ბელიარი ვერ შეერთდებიან.“ Selected Messages, წიგნი 3, 33.

დიდი იმედგაცრუებიდან მალევე დას უაითმა მოიწონა სტატია, რომელიც აღნიშნავდა, რომ ქრისტე 1844 წლის 22 ოქტომბერს წმიდა ადგილიდან უწმიდესში გადავიდა. მან ეს გამოცემა „ყოველ წმიდას“ რეკომენდაცია გაუწია.

„მე მჯერა, რომ საწმიდარი, რომელიც უნდა განიწმინდოს 2300 დღის დასასრულს, არის ახალი იერუსალიმის ტაძარი, რომლის მსახურიც ქრისტეა. უფალმა ხილვაში მიჩვენა, ერთ წელზე მეტი ხნის წინ, რომ ძმა კროსიერს ჰქონდა ჭეშმარიტი ნათელი საწმიდრის განწმენდის შესახებ და სხვ.; და რომ მისი ნება იყო, ძმა კ-ს წერილობით გადმოეცა ის შეხედულება, რომელიც მან მოგვცა Day-Star, Extra-ში, 1846 წლის 7 თებერვალს. მე ვგრძნობ, რომ უფლის მიერ სრულიად უფლებამოსილი ვარ, ეს Extra ყოველ წმინდანს ვუბრალო.“ A Word to the Little Flock, 12.

მისი მოწონება ეხებოდა კროსიერის მიერ ქრისტეს უწმინდესში გადასვლის აღწერას, მაგრამ ეს სტატია რამდენიმე მცდარ სწავლებასაც შეიცავდა, მათ შორის განდგომილი პროტესტანტიზმის იმ სწავლებას, რომ დანიელის წიგნში „ყოველდღიური“ ქრისტეს მსახურებას აღნიშნავდა. ამიტომ მან დაწერა განმარტება, რომელიც პირველად 1850 წელს გამოქვეყნდა და მოგვიანებით წიგნში Early Writings შევიდა. იქ მან აღნიშნა, რომ „მათ, ვინც სამსჯავროს ჟამის ღალადი იქადაგა, „ყოველდღიურის“ შესახებ სწორი შეხედულება ჰქონდათ.“

„შემდეგ მე ვიხილე „მუდმივის“ შესახებ (დანიელი 8:12), რომ სიტყვა „მსხვერპლი“ ადამიანთა სიბრძნით იყო დამატებული და ტექსტს არ ეკუთვნის, და რომ უფალმა მისი სწორი გაგება მისცა მათ, ვინც სამსჯავროს ჟამის შემახილი გამოაცხადა. როდესაც ერთობა არსებობდა, 1844 წლამდე, თითქმის ყველა შეთანხმებული იყო „მუდმივის“ სწორი გაგების შესახებ; მაგრამ 1844 წლის შემდეგ წარმოშობილ აღრევაში სხვა შეხედულებები იქნა მიღებული, და ამას სიბნელე და დაბნეულობა მოჰყვა.“ Early Writings, 74.

დანიელის წიგნში „მუდმივის“ საკითხი მეოცე საუკუნის დასაწყისში ადვენტიზმის მიერ განდგომილი პროტესტანტიზმის მეთოდოლოგიასთან დაბრუნების სიმბოლოდ იქცა, და დღეს „მუდმივის“ შესახებ მილერიტა სწორი გაგება ადვენტიზმის თეოლოგებმა უარყვეს. იგი უარყვეს მიუხედავად იმისა, რომ დასა უაითმა ნათლად მიუთითა, რომ მილერიტები მართლები იყვნენ, როდესაც „მუდმივი“ წარმართობის სატანურ ძალად განსაზღვრეს. მათ „მუდმივის“ ჭეშმარიტება უარყვეს არა მხოლოდ მისი შთაგონებული მხარდაჭერის საწინააღმდეგოდ, რომ მილერიტთა გაგება სწორი

იყო, არამედ ასევე პირდაპირ ეწინააღმდეგებოდნენ მის მკაფიო მითითებას, რომ ცრუ მომდგრება, რომელიც ასწავლის, თითქმის „მუდმივი“ ქრისტეს საწმიდარში მსახურებას აღნიშნავს, მოიტანეს „ანგელოზებმა, რომლებიც ზეციდან განიდევნენ!“

„და იქ იყო ძმა დანიელსი, რომლის გონებაზეც მტერი მოქმედებდა; და თქვენს გონებაზე და უხუცეს პრესკოტის გონებაზე მოქმედებდნენ ის ანგელოზები, რომლებიც ზეციდან იქნენ განდევნილნი.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 17.

მისი ღრმა უარყოფა იმისა, რასაც ადვენტიზმი ახლა თავის ერთ-ერთ „არაკების კერძად“ იყენებს, იმდენად მკაცრი იყო, რადგან დენიელსმა და პრესკოტმა სატანური ძალის სიმბოლო (წარმართობა) აიღეს და ეს სიმბოლო ქრისტეს (მის საწმიდარულ მსახურებას) მიაკუთვნეს. ეს რვა დოქტრინულ გამოცდას შეადგენს.

1863 წლამდე მიმევან ისტორიულ გზაზე მეცხრე გამოცდაა 1850 წელს აბაკუმის მეორე დაფის დამზადება. 1843 წლის პიონერული დიაგრამა დამზადდა 1842 წელს და მხოლოდ 1843 წლის დიაგრამად იწოდება, რადგან იგი ქრისტეს დაბრუნებას 1843 წელს წინასწარმეტყველებდა. აბაკუმის მეორე დაფის დამზადების ბრძანება დას უაითს 1850 წელს მიეცა. აბაკუმის ორი დაფის დამზადება პირველი და მეორე ანგელოზის ისტორიის მესამე ანგელოზის ისტორიასთან აკავშირებს. მისი ცხოვრების და მსახურების შესახებ მისი შვილიშვილის მიერ დაწერილ ბიოგრაფიაში იგი გვაწვდის იმ მოვლენების მიმოხილვას, რომლებმაც 1850 წლის დიაგრამის დამზადებამდე მიიყვანა. ამას იგი ასრულებს დას უაითის შესაბამისი კომენტარების შერჩევით და ამ მიმოხილვაში საკუთარ კომენტარსაც უმატებს.

„ძმა ნიკოლსისთან ჩვენი დაბრუნებისას უფალმა ხილვა მომცა და მაჩვენა, რომ ჭეშმარიტება ცხადად უნდა გამოიხატოს დაფებზე, და ეს მრავალს აღძრავდა ჭეშმარიტების სასარგებლოდ გადაეწყვიტა მესამე ანგელოზის უწყებით, მაშინ როდესაც ორი წინამორბედი უწყებაც დაფებზე ცხადად იყო წარმოდგენილი.—წერილი 28, 1850.

„ამ ხილვაში მას აგრეთვე ეჩვენა ის, რაც ჯეიმს უაიტს სიმამაცეს მისცემდა, რათა გამოცემის საქმე გაეგრძელებინა:

„მე აგრეთვე ვიხილე, რომ ამ გაზეთის გამოცემა ისეთივე აუცილებელი იყო, როგორც მაცნეთა წასვლა, ვინაიდან მაცნეებს სჭირდებათ გაზეთი, რათა თან წაიღონ, რომელშიც დღევანდელი ჭეშმარიტებაა მოცემული, და გადასცენ იგი მათ ხელში, ვინც ისმენს; მაშინ კი ჭეშმარიტება გონებიდან აღარ გაქრება. და რომ გაზეთი მივიდოდა იქ, სადაც მაცნეები ვერ მივიდოდნენ.—იქვე.

„ახალ სქემაზე მუშაობა დაუყოვნებლივ დაიწყო, და შესაძლებლობა მიეცათ ძმებს, მის შესახებ ეუწყებინათ იმავე *Present Truth*-ის გამოცემაში, რომელიც ჯეიმზმა მომდევნო თვეში გამოსცა:“

„დიაგრამა. დანიელისა და იოანეს ხილვათა ქრონოლოგიური დიაგრამა, გამიზნული იმისათვის, რომ ნათლად წარმოაჩინოს დღევანდელი ჭეშმარიტება, ამჟამად ლითოგრაფიული ბეჭდვისათვის მზადდება მასაჩუსეტისის შტატის დორჩესტერში მცხოვრები ძმა ოტის ნიკოლსის ზედამხედველობით. ისინი, ვინც

დღევანდელ ჭეშმარიტებას ასწავლიან, მისგან დიდ დახმარებას მიიღებენ. დიაგრამის შესახებ შემდგომში დამატებითი ცნობა იქნება მოცემული.—Present Truth, ნოემბერი, 1850.“

1851 წლის იანვრის მიწურულს სქემა მზად იყო და მისი ფასი 2 დოლარად იყო გამოცხადებული. ჯეიმზ უაითს იგი მეტად მოეწონა და უსასყიდლოდ შესთავაზა „მათ, ვისაც ღმერთმა მოუხმო მესამე ანგელოზის უწყების საქადაგებლად“ (Review and Herald, January, 1851). გამოცემის ხარჯის დასაფარად დახმარება აღმოუჩინა ზოგიერთმა გულუხვმა შემომწირველმა. ართურ უაითი, Ellen G. White: The Early Years, ტომი 1, 185.

1843 წლის სქემის შესახებ საუბრისას, და უაითმა აღნიშნა, რომ იგი ღვთის მიერ იყო წარმართული.

„უფალმა მაჩვენა, რომ 1843 წლის სქემა მისი ხელით იყო წარმართული და რომ მისი არც ერთი ნაწილი არ უნდა შეცვლილიყო; რომ რიცხვები ისეთი იყო, როგორსაც იგი ისურვებდა. რომ მისი ხელი იყო გადაფარებული და ფარავდა შეცდომას ზოგიერთ რიცხვში, ისე რომ ვერავინ შეძლო მისი დანახვა, ვიდრე მისი ხელი არ იქნა მოცილებული.“ Review and Herald, November 1, 1850.

როცა მან დააფიქსირა ის ნათელი, რომელიც დაკავშირებული იყო 1850 წელს სხვა დიაგრამის მომზადების ბრძანებასთან, მან 1850 წლის დიაგრამას მიაჩნია იგივე ღვთიური დამოწმება, როგორიც მიეცა 1843 წლის დიაგრამას, ამასთანავე მიუთითა, რომ სხვა დიაგრამები, რომლებიც მაშინ მზადდებოდა, უფლისთვის მისაღები არ იყო. ახალი დიაგრამის მომზადების ბრძანება გაერთიანებული იყო ახალი პუბლიკაციის დაბეჭდვის ბრძანებასთან.

„ვიხილე, რომ დიაგრამების შედგენის საქმე სრულიად მცდარი იყო. იგი ძმა როდისისგან წარმოიშვა და შემდეგ ძმა კეისის მიერ გაგრძელდა. სახსრები დაიხარჯა დიაგრამების დამზადებასა და უხეში, საძაგელი გამოსახულებების შექმნაზე, რათა ანგელოზები და დიდებული იესო წარმოედგინათ. ვიხილე, რომ ასეთი რამენი ღმერთს არასასიამოვნო იყო. ვიხილე, რომ ღმერთი იყო ძმა ნიკოლსის მიერ დიაგრამის გამოცემაში. ვიხილე, რომ ამ დიაგრამის წინასწარმეტყველება ბიბლიაში იყო, და თუ ეს დიაგრამა ღვთის ხალხისთვისაა განზრახული, თუ იგი ერთისთვის საკმარისია, მეორისთვისაც საკმარისია; და თუ ერთს სჭირდებოდა ახალი დიაგრამა, უფრო დიდ მასშტაბზე დახატული, ყველასაც იმავე ზომით სჭირდება.“

„ვიხილე, რომ ძმა კეისში იყო მოუსვენარი, დაუმშვიდებელი, დაუკმაყოფილებელი და უმადური განწყობა, რომელიც სხვა დიაგრამას ესწრაფოდა. ვიხილე, რომ ამ დახატულ დიაგრამებს კრებულზე ცუდი გავლენა ჰქონდათ. ეს იწვევდა, რომ შეკრებაზე სუფევდა მსუბუქი, ფუჭი დაცივნის სული.“

„ვიხილე, რომ ღვთის მიერ დადგენილი სქემები გონებაზე სასიკეთო შთაბეჭდილებას ახდენდა, განმარტების გარეშეც კი. სქემებზე ანგელოზთა გამოსახულებაში არის რაღაც ნათელი, მშვენიერი და ზეციური. გონება თითქმის შეუმჩნევლად მიემართება ღმერთისა და ზეცისკენ. მაგრამ სხვა სქემები, რომლებიც

მოამზადეს, გონებაში ზიზღს იწვევს და გონებას უფრო დედამიწაზე ამყოფებს, ვიდრე ზეცაზე. ანგელოზთა წარმომდგენი გამოსახულებები უფრო ავსულებს ჰგავს, ვიდრე ზეცის არსებებს. ვიხილე, რომ სქემები დღეებისა და კვირების განმავლობაში იკავებდა ძმა კეისის გონებას, მაშინ როცა მას ღვთისგან ზეციური სიბრძნის ძიება უნდა ეწარმოებინა და უნდა აღმოცენებულიყო სულის მადლებში და ჭეშმარიტების ცოდნაში.“

„მე ვიხილე, რომ ის სახსრები, რომელიც დახარჯულ იქნა სქემების გამოცემაზე, რომ დახარჯულიყო ძმათა წინაშე ჭეშმარიტების ნათლად წარმოსადგენად ტრაქტატების და სხვა გამოცემების გამოქვეყნებაში, დიდ სიკეთეს მოიტანდა და სულებს იხსნიდა. მე ვიხილე, რომ სქემების დამზადების საქმე ცხელებასავით გავრცელდა.“ Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

იგი მკაფიოდ აცხადებს, რომ „ღმერთი იყო ძმა ნიკოლსის მიერ [1850 წლის] სქემის გამოცემაში,“ და რომ „ამ სქემის შესახებ ბიბლიაში არსებობდა წინასწარმეტყველება [აბაკუმი 2].“ მან ასევე აღნიშნა, რომ „სქემები“ [მრავლობითში; 1843 და 1850], რომლებიც „ღმერთის მიერ იყო დადგენილი, გონებაზე კეთილსასურველ შთაბეჭდილებას ახდენდა განმარტების გარეშე.“ აბაკუმის მეორე თავი მილერიტებს უბრძანებდა, ხილვა ცხადად დაეწერათ დაფებზე (მრავლობითში), რათა მას, ვინც ამ ორ სქემას კითხულობდა, შეძლებოდა აქეთ-იქით ერბინა ღვთის სიტყვაში. ღვთიური სქემები არ საჭიროებდა არავითარ დამატებით განმარტებებს, როგორც ეს იყო ურია სმითის 1863 წლის ყალბი სქემის შემთხვევაში.

და უფალმა მიპასუხა და მითხრა: ჩაწერე ხილვა და ნათლად გამოსახე ფირფიტებზე, რათა მორბოდეს მისი მკითხველი. აბაკუმი 2:2.

მეათე გამოცდა ამ სტატიის მთავარი თემაა. მოსეს მიერ მოხსენიებულ ათ გამოცდასთან დაკავშირებით, რიცხვთა მეთოთხმეტე თავში, ებრაელი სწავლულები და სხვა თეოლოგები სხვადასხვა ვარაუდს გამოთქვამენ იმასთან დაკავშირებით, თუ ისტორიის რომელ მოვლენებს — წითელი ზღვისგან ხსნიდან დაწყებული ათი მზვერავის აჯანყებამდე — შეიძლება ისინი აღნიშნავდეს. იმ ისტორიის ამბოხება არჩევანისათვის რამდენიმე განსხვავებულ ვარიანტს იძლევა, მაგრამ უეჭველია, რომ მეათე გამოცდა აღნიშნავს უდაბნოში ორმოცი წლის განმავლობაში თანდათანობითი სიკვდილით განადგურების დასაწყისს, ვიდრე პასუხიმგებლობის ასაკს მიღწეული ყველა ამბოხებული არ მოკვდებოდა.

ასევე, ზოგნი შეიძლება გააპროტესტონ ჩემს მიერ ამ ათი დოქტრინალური გამოცდის შერჩევა, რადგან შესაძლოა არსებობდეს ისეთი სხვაობები, რომლებიც უკეთესად მოჩანდეს, ვიდრე ის, რასაც მე აქ წარმოვადგენ. თუმცა, მეათე და საბოლოო გამოცდა ისეთივე ნათელია, როგორც ათი მზვერავის აჯანყება. ეს იყო ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამის“ უარყოფა. ამ იდენტიფიკაციის დასამტკიცებლად არსებობს რამდენიმე წინასწარმეტყველური მტკიცებულება.

შემდეგ სტატიაში დავიწყებთ იმ წინასწარმეტყველური მოწმობების გამოკვეთას, რომლებიც ადასტურებს იმას, რომ ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის შვიდი ჟამი

ლაოდიკიური ადვენტიზმის მეათე და საბოლოო მარცხია.

„როდესაც ღვთის ძალა მოწმობს, თუ რა არის ჭეშმარიტება, ეს ჭეშმარიტება სამუდამოდ უნდა იდგეს, როგორც ჭეშმარიტება. არ უნდა იქნეს მიღებული არავითარი შემდგომი ვარაუდი, რომელიც ეწინააღმდეგება იმ ნათელს, რომელიც ღმერთმა მოგვცა. აღდგებიან ადამიანები წმინდა წერილის ისეთი განმარტებებით, რომლებიც მათთვის ჭეშმარიტებაა, მაგრამ ჭეშმარიტება არ არის. ამ დროისთვის მოცემული ჭეშმარიტება ღმერთმა მოგვცა, როგორც ჩვენი რწმენის საფუძველი. მან თავად გვასწავლა, რა არის ჭეშმარიტება. აღდგება ერთი და კიდევ მეორე, ახალი ნათლით, რომელიც ეწინააღმდეგება იმ ნათელს, რომელიც ღმერთმა მოგვცა თავისი სულიწმიდის დამადასტურებელი მოქმედებით.“

რამდენიმე ჯერ კიდევ ცოცხალია, ვინც გაიარა ის გამოცდილება, რომელიც ამ ჭეშმარიტების დამკვიდრებისას იქნა შეძენილი. ღმერთმა თავისი მადლით შეუნარჩუნა მათ სიცოცხლე, რათა თავიანთი სიცოცხლის აღსასრულამდე კვლავ და კვლავ იმეორონ ის გამოცდილება, რომლის გზითაც თავად გაიარეს, ისევე როგორც მოციქულმა იოანემ თავისი სიცოცხლის თვით უკანასკნელ ჟამამდე. ხოლო ისინი, ვინც სიკვდილით დაეცნენ და ჭეშმარიტების დროშისმტვირთველნი იყვნენ, უნდა ილაპარაკონ თავიანთი ნაწერების ხელახლა გამოცემის მეშვეობით. მე მითითებული მაქვს, რომ ამგვარად უნდა ისმოდეს მათი ხმები. მათ უნდა დამოწმონ, რა შეადგენს ჭეშმარიტებას ამ დროისათვის.

„ჩვენ არ უნდა მივიღოთ იმათი სიტყვები, რომლებიც მოდიან ისეთი უწყებით, რომელიც ეწინააღმდეგება ჩვენი რწმენის განსაკუთრებულ პუნქტებს. ისინი ერთად აგროვებენ წმინდა წერილიდან მრავალ ადგილს და თავიანთი მტკიცებული თეორიების ირგვლივ მტკიცებულებად ახვავებენ მათ. ეს კვლავ და კვლავ ხდებოდა გასული ორმოცდაათი წლის განმავლობაში. და მაშინ როცა წმინდა წერილი ღვთის სიტყვაა და პატივისცემას იმსახურებს, მისი ამგვარი გამოყენება, თუ ასეთი გამოყენება ერთ სვეტს მაინც ამოძრავებს იმ საფუძვლიდან, რომელსაც ღმერთი ამ ორმოცდაათი წლის განმავლობაში ამყარებდა, დიდი შეცდომაა. ვინც ასეთ გამოყენებას ახდენს, არ იცის სულიწმიდის იმ საოცარი დადასტურებისა, რომელმაც ძალა და სიმტკიცე მიანიჭა წარსულ უწყებებს, რომლებიც ღვთის ხალხთან მოვიდა.“ Selected Messages, წიგნი 1, 161.